30.5.3

80a (כיצד השוחט) → 81b (כיצד השוחט)

- ז. וְשׁוֹר וָשֶׂה שָׂרוּעַ וְקָלוּט נְדָבָה תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ וּלְנֵדֵר לֹ**א יֵרְצֶה**: ויקרא כב, כג
- 2. שור או כשב או עז כִּי יָוּלֶד וְהָיָה שַׁבְעַת יָמִים תַּחָת אָמוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהַלְאָה יֶרְצֶה לְקַרְבַּן אִשֶּׁה לֹה': ויקרא כב, כז
 - 3. כֵּן תַּעֲשָה לְשִׁרְךָּ לְצִאנֵךְ שָׁבְעַת יַמִים יְהָיָה עָם אָמוֹ בֵּיוֹם הַשְּׁמִינִי תַּתְּנוֹ לִי: שמות כב, כט
- 4. וָאָם **הָאַכל יֵאַכֶל** מִבְּשֶׁר זָבַח שַׁלְמִיו בַּיוֹם הָשָּׁלִישִׁי לֹא יֶרְצָה הָמֶּקְרִיב אתו לֹא יֶחְשֶׁב לוֹ פְגוּל יְהְיֶה וְהַנְּפֶשׁ הַאֹּכֶלֶת מְמֵנוּ עוֹנָהּ תְּשֶּׁא:ייִקּרְא זְ,יִח
- I אושעיא 's identification of our משנה ג' שחיטה שאינה ראויה) ר"ש as being composed by other than משנה ב"ר' אושעיא
 - a *Proof1*: no liability for שחוטי חוץ for 2nd נשחט
 - But: to ש"ח, 1st was invalid שחיטה →2nd would have been כשר if done inside → liable for שחיטי on 2nd as well
 - b Proof2: liaiblity for 2nd חולין בפנים
 - i But: to שחיטה שחיטה שאינה (חולין בעזרה) is שחיטה שאינה שחיטה $ightarrow 2^{
 m nd}$ should be פטור
 - c Proof3: liability for 2nd בפנים (for או"ב)
 - But: to שויסה is not a אר"ב, as meat can't be eaten before זר"ש → should be no liability for אר"ב → should be no liability for
 - d challenge: why the need for 3 proofs? The משנה is clearly not authored by ר"ש
 - Answer: קדשים בפנים was needed; we might have thought that שחיטת קדשים was needed; we might have thought that שחיטת שחיטת was חיטה, as it is indispensible to the permission to eat בשר (since if he stabbed it and put בשר necessary but insufficient). → necessary but insufficient
 - e Challenge: why not reckon the ל" (v. 1), which applies to any invalid?
 - i Answer1: the תנא only reckons the או"ב, not extrinsic לאוין
 - 1 Challenge: he reckons שחוטי חוץ
 - 2 Answer: he only counts an "outside" לאו when that action brings no other culpability
 - ii *Answer2 (ייחק* is an לאו (v. 2); ניתק לעשה which is implied by an עשה is an עשה
 - iii Challenge: v. 2 is needed per ר' אפטוריקי to resolve v. 2a/2b (status on eve of 8th day)
 - 1 Status: may be מקדיש, but not מרצה until 8th day
 - 2 Answer: v. 3 repeats information in v. 2 → makes איסור עשה an איסור
 - f או"ב was accustomed to saying that או"ב does not apply to קדשים at all
 - i Challenge: זבחים יד:ב (variation in או"ב (תוספתא זבחים יב:ב which are קדשים אוch he slaughtered outside
 - 1 כרת .ד"ש for 1st; ל"ת for 2nd as מרת יו"ש ruled that any שחיטה which is only fit at a later time carries ל"ת
 - ל"ת no ,כרת if no .*חכמים*, no
 - (a) Our discussion: according to שחיטה שאינה ראויה 2nd would have been fit inside should be fully liable (כרת) for 2nd
 - (b) Rather: (per משנה (כדי is deficient:
 - (i) If קדשים which are קדשים. are slaughtered
 - 1. Both outside: 1st gets כרת (רבנן) כרת but no כרת (רבנן); הוץ for שחוטי חוץ for שחוטי חוץ
 - 2. First inside, 2nd outside: 1st is fine; 2nd is פטור, or ל"ת for שחוטי חוץ for ר"ש)
 - (c) But if: "מ" maintains that או"ב doesn't apply to קדשים, why is he "only" liable for ל"ת for 2nd; should be כרת
 - 3 Rather: רב המנונא reported that "ח holds there are no מכות for קדשים in קדשים או"ב
 - (a) Reason: until he does זרה"ד (of the 2nd), meat can't be eaten →any warning at time of התראת ספק
 - (b) Note: שלמים is consistent he rules that if mother is חולין and the child is שלמים
 - (i) If: he slaughters the שלמים first and then the שלמים he is exempt
 - (ii) But if: he slaughters the שלמים first and then חולין liable
 - (c) Follow: עולה ruled that if the mother is חולין and the child an עולה
 - (i) Certainly: if he slaughters the חולין first no liability
 - (ii) But even: if he slaughters the עולה first no liability
 - 1. Reason: the first שחיטה didn't lead to אכילה; not reckoned a אר"ב for אר"ב
 - (iii) Dissent (עולה): the "devouring" of the מזבח (עולה) is considered אכילה, per v. 4